

KOČOVNÁ FILOSOFICKÁ DIVADELNÍ SPOLEČNOST
při Katedře filosofie FF MU

uvádí inscenaci

PRO DOBROU VĚC

Hra o všem, co jste nikdy
nechtěli vědět o dobru!

Říká se, že smrt všechny problémy vyřeší. Kamilovi ale smrt problémy teprve přinesla. Když Jediný Spravedlivý mávne kosou a přijde čas vydat počet, záleží už jen na jediné věci – zda jste byli dobrý člověk. No jo, ale co to dobro vlastně je?

Kamil má hodinu na to, aby to zjistil, jinak pro něj bude zbytek věčnosti vcelku nepřijemnou záležitostí. Naštěstí se mu dostalo nečekaných spojenců, kteří mu tuto Otázku – s trochou štěstí – pomohou zodpovědět.

Takže, co je to ta dobrá věc?

Na to existuje víc než jeden názor. Tak už to ve filosofii bývá. Kamil se s některými z těch názorů seznámí a spolu s ním, chcete-li, můžete i Vy, naše ctěné obecnstvo. Abyste se neztratili tak záhy jako on, chudák, možná vám přijde vhod krátký přehled vybraných etických „te-órií“:

Realismus tvrdí, že dobro zkrátka tak nějak je. Někde. Nějak. Ne snad, že bychom si ho mohli osahat, ale stejně nám visí na krku. Jako idea. Nebo jako Bůh. Říkejte si tomu, jak chcete, stejně mu neutečete.

S touto te-órií se seznámíme na pozadí proslulého procesu s jedním toskánským astronomem, který to vskutku dovedl roztočit.

Naturalismus sahá rád. A na všechno. Jak posoudit dobro? Sáhne si. Uvidíme, co to s námi udělá. Dobro, to je vlastně jen způsob, jak se bez rozpaků a slušnými slovy vyjádřit o tom, pro co bychom za jiných okolností měli výrazy daleko štavnatější...

Naturalismus se nám vyjeví v jednom z nejslavnějších románek v dějinách filosofie.

Relativismus – to je postrach každé diskuze o čemkoliv. V etice to platí dvojnásob. Jak mluvit o dobru, když co je dobré pro mě (někdy, nějak), nemusí být dobré pro druhé (jindy, jinak)? Když dobro je vlastně jen úhel pohledu? Inu, to záleží...

Relativismus nám bude představen spolu s filosofem, který sám rád provokoval, protože si získal dost nepřátel. A taky pár přátel; o ty se však věru neprosil.

Utilitarismus má pro dobro jednoduchou rovnici. Hodí se mi to do krámu? Potom je to dobré. A čím více lidem to prospěje, tím je to lepší. A pokud by to náhodou prospělo všem – kdo by se potom ještě ptal, jak jsme k tomu vlastně dospěli? Nesvětí snad účel prostředky?

Utilitarismus poznáme během posledního dne v životě jednoho slovnatného řeckého žvanila, přičemž vrhneme nové světlo na jeho poslední slova.

Te-órií se Kamilovi dostane víc, než by mu bylo milé, filosofové se však někam zatoulali. Kdybyste snad i po skončení představení tápali v tom, o kom vlastně byla ve hře řeč, najdete je skrčené na zadní stránce tohoto programu.

Dost už ale těch planých tlachů! Necht' započne invokace!

Hrají!

8. 12. 2010

Kamil	Kristýna Daňková
Ďábel	Michal Stránský
Reál	Katka Vyškovská
Naturál	Vojtěch Michlík
Reláty	Johana Pellarová a Šárka Hauschwitzová
Pragmál	Petr Hanslík
Filosofové	Jan Zouhar, Josef Krob, Jakub Mácha, Petr Kopáček
Inkvizitor	Petr Kopáček
Eluáz	Jana Ženčáková
Elizabeth	Katka Fafílková
Asklépios	Jiří Jirovský
Stařena	Martina Želazková
Sluhové	Josef Petrželka a Jana Matiščíková
Kohout	Ivana Štubňová

15. 12. 2010

Josef Zachar
Veronika Hrabalová
Dalibor Pluskal
Ladislav Koňák
Kristýna Marsová a Zuzana Samsonová
Radek Onheiser
Jan Zouhar, Josef Krob, Jakub Mácha, Petr Kopáček
Mary Nováková
Ivana Štubňová
Jana Matiščíková
Vilma Knetlová
Martina Želazková
Josef Petrželka a Katka Fafílková
Ivana Štubňová

Připravili!

Kulisy	Jana Matiščíková
Scénář	Michal Stránský
Režie	Josef Petrželka Michal Stránský